

Arrest

nr. 91 295 van 9 november 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Indische nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2012 houdende de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (in hoofde van een onderdaan van een veilig land van herkomst).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 september 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. SEYS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché B. DIERICKX, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Indische nationaliteit te hebben en afkomstig te zijn uit het dorp Motuigom in de staat Assam. Uw ouders en uw grootouders zijn afkomstig uit Nepal. Sinds het jaar 2005 ondervonden zowel u, alsook uw familie en de andere dorpingen problemen met het 'United Liberation Front of Assam' (ULFA). Vele mensen zijn vertrokken, maar uw familie bleef in het dorp wonen. Uw vader voerde in 2007 zelfs een gewapend gevecht met leden van deze beweging. Hij schoot op twee militanten van ULFA. Op dat moment was er iemand bij jullie te gast. Deze man werd geraakt door een mes tijdens dit gevecht. In de nasleep van dit conflict werd er met de politie en de ULFA leden gesproken. De politie nam het wapen van uw vader af, de mannen van ULFA kregen geld en zij eisten dat u met hen zou vechten tegen de regering. U had zelf het huis verlaten na het gewapend gevecht in het jaar 2007. U verbleef in

het dorp bij vrienden en familie, of u verbleef in Dehli, Bhohati of Mumbai ('Bombay'), doch u bracht nog geregeld een bezoek aan uw ouders. Uiteindelijk besloot u om op illegale wijze het land te verlaten.

Op 23 oktober 2011 verliet u India. Op 24 oktober 2011 diende u bij de bevoegde Belgische asielinstanties een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legde u een kopie van een certificaat van de regering van Assam neer.

B. Motivering

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 1 juni 2012 werd India vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonde dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Het vermoeden dat er in hoofde van u noch een gegronde vrees voor vervolging bestaat, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade, blijkt ook uit volgende vaststellingen.

Vooreerst dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u geen enkel origineel bewijs kan neerleggen ter staving van uw identiteit of nationaliteit. Het bewijs van identiteit maakt nochtans een essentieel element uit van iedere procedure en de asielzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. U legde slechts een kopie neer van een certificaat dat bevestigt dat u een inwoner bent van Assam. Niets meer en niets minder. Aangezien het document dat u neerlegde uw identiteit niet bewijst en de authenticiteit bovendien niet kan worden nagegaan, vervalt de bewijswaarde. Nochtans beweerde u in India over verschillende Indische documenten te beschikken (CGVS, p. 13) en kan er verondersteld worden dat u, die de Indische nationaliteit bezit sinds geboorte, toch meerdere documenten ter ondersteuning van uw identiteit zou moeten kunnen neerleggen (CGVS, p. 4). Het is dan ook bevreemdend dat u slechts een kopie van een certificaat toonde aan de Belgische asielinstanties.

Voorts verklaarde u dat u het ULFA vreest, een gewapende groepering die vecht tegen de Indische regering (CGVS, p. 7). Uit de door ons geraadpleegde informatie blijkt dat de Indische regering reeds jaren tracht om deze groepering, die actief is in het noordoosten van India, te bestrijden. Er is dan ook genoeg reden om te veronderstellen dat de Indische regering bescherming zou aanbieden. Hoewel u verklaarde dat u van Nepalese origine bent en de regering u daarom geen hulp zou bieden, blijkt uit uw verklaringen eveneens dat u de Indische nationaliteit bezit en geniet u als dusdanig van dezelfde burgerrechten als elke andere persoon in India (CGVS, p. 4). Uw verklaringen over discriminatie vanwege uw 'Nepalees'-zijn lijken dan ook op loze beweringen te steunen die niet verantwoord zijn waarom u de bescherming van de Indische overheid niet heeft ingeroepen (CGVS, p. 8, 12). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u persoonlijk nooit problemen met de overheid hebt gehad (CGVS, p. 8). Er kan dan ook geconcludeerd worden dat u nagelaten hebt zich tot de autoriteiten van uw eigen land te richten om bescherming te vragen zonder hiervoor een valabele reden te kunnen geven.

Wat betreft het door u aangehaalde probleem met ULFA dient er verder opgemerkt te worden dat u wel zeer laattijdig uit India bent weggevlucht. In het jaar 2005 zou u immers voor het eerst benaderd zijn door het ULFA met het oog op een rekrutering (CGVS, p. 10). U beweerde 'gefolterd' te zijn, doch klaarblijkelijk was dit niet genoeg reden om Assam te verlaten. In 2007 richtte uw vader zijn vuurwapen op militanten van ULFA en ontstond er als het ware een vuurgevecht. Het dispuut werd kort daarna beëindigd en uw vader stond zijn wapen af aan de politie en stopte het ULFA geld toe (CGVS, p. 11). U vluchtte weg met uw vader, maar uw vader is teruggekeerd en tot op heden nog steeds gevestigd in Assam. Dit is zeer bevreemdend daar hij toch betrokken was in een actieve strijd met de groepering en er verondersteld kan worden dat men hem net in het vizier zou hebben (CGVS, p. 5). Het is dan ook verwonderlijk dat uw vader nog steeds in Assam woonachtig is. Dit element op zich komt uw geloofwaardigheid allerm minst ten goede. Daarnaast stelt u dat u sinds 2007 een zwervend bestaan leidde. U verbleef bij 'familie en vrienden' maar u bezocht nog geregeld overdag het ouderlijk huis. Af en toe ging u ook naar andere plaatsen, zoals Bhojati, Delhi of Mumbai (CGVS, p. 11). In al die jaren bent u echter nooit gevonden door het ULFA, hoewel u zich geregeld in Assam bevond. Dit is een merkwaardige vaststelling. Indien het ULFA u daadwerkelijk zocht, zouden zij toch met man en macht geprobeerd hebben om u te lokaliseren. Daarenboven kan het niet overtuigen dat u, mocht er geloof aan de door u beweerde vrees worden gehecht, telkenmale het risico nam naar uw ouderlijk huis terug te keren, te meer u dan ook nog eens beweert dat ze 'elke keer naar uw huis komen' en u bijgevolg een confrontatie niet kon uitsluiten (CGVS, p. 11). Dat u in al die jaren zo gemakkelijk aan het ULFA ontsnapt bent, kan niet overtuigen.

De bovenstaande vaststelling brengt daarenboven zware klappen toe aan uw verklaring dat u het ULFA vreest op eender welke plaats in India (CGVS, p. 6). Een interne vlucht beschouwde u immers niet als mogelijk omwille van het netwerk van het ULFA, de milities op verschillende plaatsen en het feit dat de leiders in de grootsteden zouden wonen, ook al weet u niet wie er gevestigd is en waar dit dan wel zou kunnen zijn (CGVS, p. 7-8). U kan uw stelling niet onderbouwen met accurate informatie, noch blijkt dat het ULFA u heeft gevonden in India, terwijl u dan ook nog eens, en zoals reeds werd aangestipt, regelmatig in uw geboortedorp verbleef, een plek waar u beweert problemen met deze beweging te hebben gehad. Er kan dan ook geen geloof gehecht worden aan uw vervolgingsvrees jegens het ULFA.

Omwille van de bovenstaande observaties kan er geen geloof gehecht worden aan de door u ingeroepen asielmotieven die hun oorsprong kennen in India.

In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u dus uw relaas niet aannemelijk kan maken en evenmin uw beweerde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen..."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert een enig middel aan dat luidt als volgt:

"A. GEBREK AAN ORIGINEEL BEWIJS VAN IDENTITEIT OF NATIONALITEIT.

Het CGVS argumenteert dat zij vaststellen dat verzoeker geen enkel origineel bewijs kan neerleggen ter staving van zijn identiteit of nationaliteit. Zo stelt het CGVS dat het voorleggen van het bewijs van identiteit een essentieel element uitmaakt in iedere procedure en de asielzoeker ertoe gehouden is de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoeker zou slechts een kopie hebben neergelegd van een certificaat dat bevestigde dat verzoeker een inwoner is van ASSAM. Het CGVS is echter van oordeel dat voormeld certificaat de identiteit van verzoeker niet bewijst, noch de authenticiteit kan worden nagegaan, zodat hiervan alle bewijswaarde vervalft. Het CGVS stelt dat het bevreemdend zou zijn dat verzoeker ter ondersteuning van zijn identiteit geen andere documenten zou

kunnen neerleggen. Verzoeker is formeel. Uit vrees dat de militanten van ULFA hem alsnog zouden strikken, is verzoeker halsoverkop INDIA ontvlucht. Op dat ogenblik was het voor verzoeker uiteraard het minst van zijn zorgen dat hij zijn originele documenten of andere documenten zou meenemen ter ondersteuning van zijn identiteit. Zijn leven was hem dierbaarder dan een originele geboorteakte of dergelijke. Verzoeker was bovendien overtuigd dat hij naderhand wel de nodige documenten zou kunnen opvragen, zodat dit zeker geen prioriteit was. Dit is toch niet bevreemdend ?! In elk geval heeft verzoeker thans het nodige gedaan om naderhand nog allerlei documenten op te vragen bij zijn familie, en dit als bewijs van zijn identiteit of nationaliteit. Ingesloten vindt u documenten betreffende het rijbewijs en andere.

B. NAGELATEN DE EIGEN AUTORITEITEN OM BESCHERMING TE VERZOEKEN

Het CGVS argumenteert haar beslissing onder meer als volgt : "Er kan dan ook geconcludeerd worden dat u nagelaten hebt zich tot de autoriteiten van uw eigen land te richten om bescherming te vragen, zonder hiervoor een valabele reden te kunnen geven." Verzoeker verklaart zich geenszins akkoord met deze argumentatie ! Verzoeker heeft immers verklaard dat onder meer naar aanleiding van een gevecht van zijn vader met de militanten van de ULFA de politie is tussengekomen. De politie heeft echter het wapen van de vader van verzoeker ten onrechte in beslag genomen, en vervolgens de militanten van ULFA geld in de handen gestopt. Hieruit blijkt zondermeer de corruptie van de plaatselijke autoriteiten, zijnde de politie. Daarenboven eiste de ULFA dat verzoeker mee zou vechten in de strijd tegen de regering. Indien verzoeker zou aankloppen bij de plaatselijke autoriteiten, spreekt het voor zich dat verzoeker zich in het hol van de leeuw zou bevinden. Wanneer de lokale politie de ULFA reeds geld in hun handen stopt, wat belet hen dan om vervolgens verzoeker uit te leveren aan de ULFA ?! Dergelijke bewering van het CGVS is bijgevolg niet ernstig. Welke normale burger zou dergelijke risico wel durven nemen ? Dat de vader van verzoeker wel nog steeds woonachtig is te ASSAM doet aan dit alles geen afbreuk. Het spreekt voor zich dat de militanten van ULFA steeds op zoek zijn naar nieuwe jonge strijders. Zij zijn uiteraard geenszins geïnteresseerd in oudere mannen, die niet zo strijdlustig en sportief zijn als jonge mensen. Verzoeker is duidelijk een betere 'aanwinst' dan zijn vader. Nochtans blijkt dit volgens het CGVS een belangrijk argument om geen geloof te hechten aan het verhaal van verzoeker. Alleen al om deze reden kan het CGVS niet worden gevolgd waar zij besluit dat verzoeker in casu geenszins het bewijs levert van een gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofd, en dient de beslissing d.d. 30/07/2012 te worden hervormd.

C. Elders vestigen in INDIA.

Het CGVS argumenteert haar beslissing tenslotte als volgt : "Een interne vlucht beschouwde u immers niet als mogelijk omwille van het netwerk van het ULFA, de milities op verschillende plaatsen en het feit dat de leiders in de grootsteden zouden wonen, ook al weet u niet wie er gevestigd is en waar dit dan wel zou kunnen zijn." Verzoeker kan zich met deze argumentatie, en de gevolgtrekkingen die hieruit worden afgeleid, geenszins akkoord verklaren ! Verzoeker verklaarde het CGVS dat hij het ULFA op eender welke plaats in INDIA vreest, doch was inderdaad weliswaar gedurende geruime tijd een zwervend bestaan heeft geleden. Het spreekt voor zich dat het voor de ULFA niet zo evident is een persoon die rondzwerft op te pakken als een persoon met een vaste verblijfplaats. Indien de ULFA weet zou hebben dat verzoeker zich ergens zou gevestigd hebben, zouden zij hem uiteraard pogen te vinden en vervolgens opnieuw lastig vallen. Gezien verzoeker echter nergens vast verbleef wist men hem niet te treffen, en kon verzoeker nog geruime periode uit de handen van de ULFA blijven. Het mag echter niet verwonderen dat dergelijk zwervend bestaan onhoudbaar is. Verzoeker heeft immers ook recht om een eigen leven op te bouwen, en een vast bestaan te leiden, zonder vrees.

D. GEVOLGTREKKING : Geen vrees voor vervolging.

Het CGVS is van oordeel dat verzoeker niet aantoonde dat er een gegronde vrees voor vervolging bestaat, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Het CGVS motiveert haar beslissing als volgt : "In het licht van bovenstaande vaststellingen dient te worden opgemerkt dat u dus uw relaas niet aannemelijk kan maken en evenmin uw beweerdde vrees voor vervolging in overeenstemming met de criteria van het vluchtelingenverdrag. "u brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen." Verzoeker kan zich met deze gevolgtrekkingen geenszins akkoord verklaren ! Het uiteengezette feitenrelaas en de hierboven weergegeven argumenten en weerleggingen van de argumenten van het CGVS, tonen afdoende aan dat het CGVS enkel verkeerde vaststellingen doet, en hieraan de verkeerde conclusie van ongeloofwaardigheid verbindt.

De uiteengezette elementen tonen net zeer duidelijk aan dat, de situatie ter plaatse indachtig, verzoeker wel degelijk gegronde redenen heeft om voor zijn leven te vrezen.

Ondergeschikt : indien er effectief twijfel zou kunnen bestaan over het verhaal van verzoeker, quod certe non, dan dient toch te worden vastgesteld dat er diverse aanwijzingen bestaan dat cliënt de waarheid

spreekt, en dat er effectief gevaar voor zijn leven, en dat van zijn familie aanwezig is. Minstens dringt verder onderzoek zich dan ook op, om elke twijfel ter zake uit te kunnen sluiten.”

2.2. Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid *“een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.”* Onder *“middel”* in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden (RvS, nr. 138.590, 17 december 2004; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

In casu geeft de verzoekende partij in het inleidende verzoekschrift haar analyse van de feiten en bekritiseert ze de bestreden beslissing. Zij geeft evenwel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen november tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken;

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. MILOJKOWIC